

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Stephano Cantvariensi Archiepiscopo S.R.E. Cardinali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

sanctæ subsidium impeditur; quin immo verendum est plurimū ne quatuor illi angelī quibus datum est secundūm Iohannem nocere terræ ac mari, lethalia instrumenta sibi de civitatibus vestris faciant, per quæ maris & arida universitatem affligant, dum vos utriusque contermini per mutuæ seditionis offensas sic unius etiam littora supra concutitis quod alterius quoque non modica spatiis conturbatis. Hoc igitur quidam patrum & prædecessorum nostrorum pro lui officio attendentes, multifariè multisque modis operam impen derunt ut inter vos pacis fœderia reformarent, & cùm in aliquibus aliqui profecissent, novissimè tandem felicis recordationis Clemens Papa prædecessor noster pacem perfecit eandem; quæ cùm postmodum, superfeminante zizania homine inimico, in malum fuerit discordia recidivæ relapsa, nos denum propitiante Domino ad officium summi pontificatus as sumpti pacem inter vos, tum ex officio nostri debito, tum ex sincero quem circa utramque gerimus civitatem dilectionis affectu, zelantes multi formiter laboravimus per sollicitudines utique multiformes, sepiissime dirigendo litteras, nuntios, & legatos, ut ad unitatis concordiam & concordia unitatem reducere vos possemus; & nisi eo qui operibus pacis invidet faciente processus dilectorum filiorum de Tilioto & sancti Gualgani Abbatum, qui super hoc diu multumque studiosissimè laborarunt, impeditus fuisset, utraque jam civitas in delitio bona voluntatis & requie opulenta federet. Quapropter etsi re ipsa per astutias satanæ in malignum reducta, ne novissima ejus fiant pejora prioribus formidetur, sperantes ramen in eo qui est actor pacis & caritatis amator quod sicut incipere nos permisit, ita quoque nos faciet hujusmodi sanctum pacis negotium consummare, universitatem vestram rogamus & obsecramus in Domino, per apostolica vobis scripta sub divini judicij obtestatione mandantes quatinus non tam privatis vestris incommodis quam publicis universali Ecclesiæ dispendiis occurrendo quæ de prædicta nosecuntur discordia provenire, cum memoratis civibus saltem treugas interim in eatis, quibus apostolica scripta direximus ut satisfaciant vobis de dannis quæ noviter intulisse diuntur, vel in manibus venerabilis fratri nostri Pisani Archiepiscopi cautionem præstent idoneam quod ad mandatum nostrum competenter satisfaciant super ipsis, & una

cum eodem ac venerabili fratre nostro Ianuensi Archiepiscopo simul etiam & Abbatibus antedictis ac nuntiis Pisaniorum, quos propter hoc ad nostram præsentiam evocamus, usque ad festum assumptionis beatæ Mariæ proximò venturum, vel ante, quam citius posset fieri, aliquos viros providos ad fedem apostolicam definitis, commissa sibi plenaria potestate ut omnium vestrum vice circa singula contingencia processuri observanda recipient que cum consilio nostro præsentibus Archiepiscopis memoratis prædicti Abbates super ipso providerint negotio disponenda, de nullo penitus hesitantes: quia cùm auctoritatem plenariam super eosdem habeamus Abbates, eos sicut oportuerit & decuerit inducemus ut non declinantes ad dexteram vel sinistram, regia tantum via, utrumque partis commoditate prospecta, procedant, adhuc etiam eis sub intermissione anathematis injuncturi ut in eo quod concorditer statuerunt aut modò statuerint, vel in alio, si quod postmodum fuerit statuendum, debitam providentiam & rectitudinis æquitatem observent. Alioquin, ne tantum periculum animarum, rerum damnum, & personarum dispendium negligere videamur, adversus eos qui tam sanctam exhortationem contemptuerint in enormem jaeturam totius populi Christiani, officij nostri debitum exequemur. Datum Viterbij xii. Kal. Iulij, anno duodecimo.

*STEPHANO CANTVARIENSIS
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.*

AD nostram noveris audientiam per venisse quod Decanus & Capitulum Lincolniensis Ecclesiæ recepto mandato nostro super electione Pontificis canonice celebranda, dilectum filium Hugoñem Vellensem Archidiaconum sibi concorditer in Episcopum elegerunt; cuius electioni Rex suum assensum dicitur præstis. Vtrum autem in ipsa electione canonice sit processum, an illa prava confusudo servata propter quam inter regnum & sacerdotium gravis est suscitata discordia, ignoramus. Tenor enim litterarum præfati Regis ad utrumque se habet, cùm contineatur in ipsis quod Decanus & Capitulum Lincolniense requisito assensu Regis ac præstito prædictum Archidiaconum in Episcopum elegerunt. Licet autem assensus hujusmodi electioni non facte sed facienda sit præstitus, potest tamen intelligi de assensu qui pro facienda Pontificis electione requiritur; & hoc non præjudi

cat ecclesiastica libertati, dummodo sine mora & difficultate præstetur, ne provisio vacantis Ecclesie nimium differatur. Et potest intelligi de assentu qui præstatur pro aliqua certa persona in Episcopum eligenda. Et hoc ecclesiastica libertatem impugnat; quoniam electionis perit judicium si eum eligi tantum oporteat quem Rex prius duxerat approbandum. Cum igitur a te sit hujus electionis confirmatio postulanda, fraternitati tuae per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus tres ad minus Canonicos de iis qui præsentes interfuerunt universo ipsius electionis tractatu tibi facias præsentari, & eos super electionis processu diligenter examines, adjurans illos districte in virtute spiritus sancti sub obedientia debito quo nobis & tibi tenentur ut omni gratia & timore postpositis plenam & meram dicant per omnia veritatem, sub hac ipsa districione injungens per litteras tuas Decano aliquique personis Ecclesiae memoratae ut singuli tibi sub testimonio litterarum suarum plene ac districte referant hujus electionis processum, & si per examinationes hujusmodi electionem ipsam inveneris de persona idonea canonice celebratam, metropolitana illam auctoritate confimes, alioquin ea penitus irritata, veritatem nobis non differas intimare. Circa personam autem electi quedam præsumptiones videntur esse notabiles, videlicet quod cum ipse in curia Regis officium exercuerit Cancellerij, multas litteras sigillaverit de spoliacionibus Clericorum, invasionibus Ecclesiarum, mutilatione membrorum, & aliis abusivis & injuriis multipliciter irrogatis, quod etiam communicaverit illis qui proper expulsionem monachorum Cantuariensis auctoritate nostra sunt excommunicationis vinculo publicè innodati, quodque de carnis incontinentia sit suspectus, cum filias habeat matrimonio copulatas. Quia vero præsumptiones hujusmodi validæ non videntur, cum non solum minores Clerici, verum etiam plures Episcopi sint quorundam Principum Cancelleriarum, quibus tamen non impingitur talis culpa, cum per alios ad hoc etiam deputatos possint hujuscemodi litteræ sigillari, nec facile posset ostendi quod scienter communicaverit excommunicatis in easibus non concessis quodque incontinentia eius sit recens, maximè si parvulum problem non habeat recentis incontinentia sua testem, cum præmissam incontinentiam vel excusare conjugium vel poenitentia po-

Tom. II.

tuerit abolere, satis eas poteris pertransire, si non appareat coram te qui velit illas sufficienter opponere ac probare. Illud autem est æquanimiter tolerandum, si forte Lincolnense Capitulum præfatum Archidiacorum sponte ad preces Regis elegit. Ne vero Ecclesiarum substantiam occasione filiarum ipsius deperire contingat, astringi poterit ad indemnitatē earum per idoneam cautionem. Datum Viterbij

xii. Kal. Iulij, anno duodecimo,

*EPISCOPO ET ABBATI
sancti Vedasti Atrebatenſi.*

CVM ad nostrum exequendum man-
datum, maximè pro ecclesiastica li-
bertate, promptos vos & paratos esse cre-
damus, discretionem vestram rogandam
duximus & monendam, per apostolica vo-
bis scripta præcipiendo mandantes quatenus
cum requisiti fueritis à venerabili fra-
tre nostro Stephano Cantuariensi Archie-
piscopo S. R. E. Cardinali, excommunica-
tionis sententiam in Iohannem Regem
Anglorum, assistantibus vobis venerabili-
bus fratribus nostris Londoniensi, Heliensi,
& Wigorniensi Episcopis, vel saltem
duobus ex ipsis, secundum formam litté-
rarum quas illis direximus, publicè ac so-
lemniter proferatis. Quod si non ambo
&c. alter vestrum &c. Datum ut in alia per
totum.

*Epiſt. 17.
De excommu-
nicatione Re-
gis Anglie.*

R Equisisti de his quæ testator pro ani-
ma sua legat in ultima voluntate,
qualiter sint inter Episcopum & Ecclesias
dividenda. Et quidem regulariter verum
est &c. ut supra lib. xi. epist. CCLXII. us-
que ad hec verba, patrocini non debet.
Datum Viterbij 111. Kal. Iulij, anno duo-
cimo.

Epiſt. 18.

*ABBATI SANCTÆ
Trinitatis de Maloleone.*

S IGNIFICasti nobis per litteras tuas quod
cum quidam maleficus ingressus Ec-
clesiam de Bleiseio, Dei timore posthabi-
to, eucharistiam cum ornamentis alta-
rium & librī ecclesiasticis extra ipsam Ec-
clesiā imoportasset, dilectus filius Lauren-
tius Presbyter lator præsentium Ecclesie
tuæ regularis Canonicus, quem in præfa-
ta Ecclesia de Bleiseio institueras Capel-
lanum, præfatum iniquitatis filium fosso-
rio arrepto percussit; sed si ad mortem
fuerit iactus hujusmodi, tu & ipse penitus
ignoratis. Cum autem parochiani Eccle-
sie memoratae viderent prædictum male-

*Epiſt. 19.
Irregularē
eſſe qui alium
lethaliter per-
cūſit.
Cap. Signifi-
cati. De ho-
mocidio.*

T t ij